

Hồi 38

Đại Đầu Quỷ

Lục Thái Mẫu nhìn Thất Kỳ Ngọc Long bằng ánh mắt tràn sự bất nhẫn:

- Hàn Ứng Long, cuối cùng rồi ngươi cũng đã xuất hiện.

Thất Kỳ Ngọc Long vẫn chấp tay sau lưng một cách bình thản:

- Bản nhân chờ đợi ngày hội kỳ lâu lắm rồi, và chắc Lục nương cũng như ta.
- Đúng, bốn nương cũng chờ đợi cái ngày này.

Lục Thái Mẫu cười khẩy:

- Không phải một mình bốn nương đâu mà còn bao nhiêu người nữa.
- Lục nương không đến một mình?
- Ngày trọng đại này đâu thể có một mình bốn nương.

Lục Thái Mẫu đảo nhãn nhìn qua một lượt:

- Nha đầu Tuyết Trâm không đến đây à?

Thường Luân xen vào:

- Ả đã đến và đã đi rồi.

Lục Thái Mẫu quay ngoắt lại Thường Luân.

Thất Kỳ Ngọc Long cau mày nhìn Thường Luân. Y gần giọng nói:

- Ở đây ngươi là kẻ hậu sinh, chỉ được phép im lặng.

Thường Luân cúi mặt nhìn xuống.

Lục Thái Mẫu tăng hống nhìn lại Thất Kỳ Ngọc Long nói:

- Ả đã mang đến những ngọn tiểu kỳ mà bốn nương đã đoạt được?
- Đúng như vậy.
- Ả đã đi đâu?
- Đi cùng với Hàn Quân Đạt.

Lục Thái Mẫu trợn mắt:

- Đi với Quân Đạt? Hừ, Hàn Ung Long phải người đã nói cho gã tiểu tử Quân Đạt biết bí mật của bảy lá tiểu kỳ đó?

- Không sai.

Lục Thái Mẫu sa sầm nét mặt nhìn Thất Kỳ Ngọc Long nói:

- Quân Đạt và Tuyết Trâm đi đâu?

- Họ đến một chỗ mà các người không bao giờ biết.

- Người phải nói ra nơi quân Đạt và Tuyết Trâm đến.

- Ai có thể lĩnh cho Hàn mỗ chứ?

Giọng của Thất Kỳ Ngọc Long rất kiêu hãnh, qua thái độ và phong cách thể hiện ý rất tự tin vào võ công bản lĩnh của mình.

Chính phong thái và ngôn phong của Thất Kỳ Ngọc Long khiến không gian trở nên căng thẳng và trầm mặc. Một khung cảnh im lặng và trang trọng xuất hiện giữa hai người.

Chính trong khung cảnh cực kỳ trang trọng đó, thì một tiếng hú cất lên lạnh lạnh. Liền sau tiếng hú đó, Nhiếp Thần Quân với thân pháp phiêu diêu như nước chảy mây trôi lướt đến. Lão Thần Quân nhận ra Thất Kỳ Ngọc Long hơi một chút sững sờ rồi nhanh chóng lấy lại bộ mặt lạnh lùng ban đầu.

Lục Thái Mẫu quay qua Nhiếp Thần Quân:

- Lão đến có một mình à?

Nhiếp Thần Quân lắc đầu.

Lão chưa nói thì đã có thêm ba người bận đạo y cùng xuất hiện một lúc.

Thấy những người đó, Tiểu Vĩ đã ôm quyền xá:

- Côn Luân Tam Thánh trưởng lão. Văn bối là Vũ Văn Tiểu Vĩ khấu kiến ba vị trưởng bối.

Côn Luân Tam Thánh gật đầu:

- Vũ Văn công tử đừng khách sáo. Chúng tôi rời thánh địa Côn Luân vì cuộc hội kỳ hôm nay.

Thêm sáu vị trưởng lão Cái bang, người nào cũng có khinh công xuất phàm ào ào lướt đến.

Vị Cái bang đi đầu hướng về Thất Kỳ Ngọc Long ôm quyền xá, vừa xá vừa nói:

- Thần Cái Nhan Tôn khấu kiến Thất Kỳ Ngọc Long đại hiệp.

Hàn Ứng Long khoát tay:

- Bản nhân không dám nhận một lễ của bang chủ.

Thất Kỳ Ngọc Long nhìn năm vị trưởng lão Cái bang đứng phía sau Nhan Tôn:

- Năm vị đây chính là Cái bang ngũ lão?

Năm vị trưởng lão Cái bang chống gậy ôm quyền:

- Thất Kỳ đại hiệp vẫn còn nhớ chúng tôi.

Thêm bảy đạo sĩ Võ Đang lướt đến. Bảy người đó vừa xuất hiện, một trong bảy người lên tiếng nói:

- Thân pháp như chim én, chưởng pháp thì vô biên, thần trí thông minh quán tuyệt, phong thái như tiền đồng đó chính là Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long.

Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long lắc đầu ôm quyền xá người vừa mới nói:

- Hàn mỗ chỉ đáng con đom đóm so với Võ Đang Thất Long.

Nhứt Long Ngạc Quân Trường, người vừa mới nói, khoát tay:

- Người đừng khách sáo. Trong những kỳ hiệp của võ lâm, Thất Kỳ Ngọc Long đáng mặt hảo hán đứng trên tất cả.

- Hàn mỗ không dám nhận lời của Ngạc đạo trưởng.

- Bần đạo nói sai sao?

- Rất đúng nhưng cũng rất sai.

Lời của Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long vừa dứt thì Nhĩ Thánh Quân dẫn đến một bộ. Đại Nhĩ Thánh Quân là người duy nhất trong Côn Luân Tam Thánh đã luyện được thính nhĩ có thể nghe van dặm, và phân biệt được tiếng nói của người này lẫn người kia dù ở xa mười dặm. Đại Nhĩ Thánh Quân nghiêng đầu, lỗ tai bên phải của lão giần giật như đang muốn nghe tiếng ai đó.

Khi Thất Kỳ Ngọc Long vừa dứt lời, Đại Nhĩ Thánh Quân cau mày nhìn thẳng Hàn Ứng Long. Lão chỉ tay vào mặt Thất Kỳ Ngọc Long gần giọng hỏi:

- Người là ai?

Lục Thái Mẫu quay lại Đại Nhĩ Thánh Quân:

- Côn Luân Tam Thánh nói gì vậy?

Đại Nhĩ Thánh Quân chỉ Thất Kỳ Ngọc Long nói:

- Y không phải là Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long. Đại Nhĩ này khẳng định như vậy. Y có thể qua mặt mọi người bằng khuôn mặt của Hàn Ứng Long, nhưng không thể qua mặt được Đại Nhĩ bằng giọng nói của gã.

Lục Thái Mẫu nhìn Thất Kỳ Ngọc Long chằm chằm:

- Nói mau, ngươi là ai?

Thất Kỳ Ngọc Long mỉm cười:

- Bản thân không phải là Thất Kỳ Ngọc Long sao? Chẳng lẽ ta là kẻ giả trang à?

Hàn Ứng Long nhìn Đại Nhĩ Thánh Quân:

- Thời gian cũng có thể làm cho bản thân thay đổi giọng nói chứ. Chẳng lẽ Tam Thánh Côn Luân cứ bắt buộc bản thân phải giữ mãi chất giọng như thuở vầy vùng trong thiên hạ.

Đại Nhĩ lắc đầu:

- Không phải ngươi thay đổi giọng, mà giọng của ngươi không phải là giọng của Hàn Ứng Long.

Đại Nhĩ Tam Thánh tăng hăng:

- Dù giọng nói có thay đổi theo thời gian nhưng vẫn có cái tính của nó, à cái tính đó thì không bao giờ thay đổi. Chất giọng của ngươi không phải của Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long.

Lão cau mày:

- Cái tính trong giọng nói của ngươi là cái tính của giọng nói... giọng nói Đại Đầu Quỷ. Đại Nhĩ này không thể nghe lầm được. Nếu nghe lầm thì ta sẽ tự tháo lỗ tai của mình.

Thất Kỳ Ngọc Long nheo mày:

- Đại Nhĩ Tam Thánh nói vậy thì mau tháo lỗ tai của lão đi.

- Nhưng ngươi... chính là Đại Đầu Quỷ mà.

Thất Kỳ Ngọc Long nhếch mép:

- Nếu ta là kẻ giả mạo Thất Kỳ Ngọc Long thì sao biết thi triển bảy tuyệt thức võ công của bốn môn?

Ma Thần Cát Giã nhìn Đại Nhĩ Tam Thánh nói:

- Đúng vậy. Nếu là Đại Đầu Quỷ sao có thể thi triển được bảy tuyệt thức trong Thất Kỳ Đoạt Mạng?

Ma Thần Cát Giã vuốt râu:

- Đại Nhĩ Tam Thánh, lão phu e ngươi nên tháo dỡ tai được rồi đó.

Đại Nhĩ Tam Thánh lắc đầu:

- Tai của ta chưa bao giờ nghe lầm cả.

- Nhưng lần này thì tai lão hết thính rồi.

Hàn Ứng Long khoát tay:

- Cứ cho là lão không nghe lầm đi, nhưng bản nhân nói ra điều này thì ắt lão phải tự tháo dỡ tai của mình thôi.

Thất Kỳ Ngọc Long nghiêm mặt, khe khẽ nói:

- Có phải trước đây mười lăm năm hai phái hắc bạch trên giang hồ đã truy sát Hàn Thiên Long Quỷ Chủ để đoạt bảy ngọn Thất Kỳ Đoạt Mạng của ta?

Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long nhìn Lục Thái Mẫu:

- Trước một số đồng vây đánh, truy bức không còn một sinh lộ. Hàn Thiên Long đã chạy vào Tử Cung có đúng không?

Lục Thái Mẫu hừ nhạt:

- Khi Thất Kỳ Ngọc Long xâm nhập Quỷ Môn mà không trở ra, chúng ta phải truy sát quỷ chủ để đoạt lại tín vật của ngươi mà.

Hàn Ứng Long lắc đầu:

- Đó là lòng tốt hay âm mưu của các người?

Hàn Ứng Long cười nhạt nói tiếp:

- Khi vào Quỷ Môn ta mới biết Quỷ chủ chính là sư huynh Hàn Thiên Long, và đứng sau lưng các người chính là tam đệ của ta Thất Độc Thư Sinh.

Thất Kỳ Ngọc Long nghiêm giọng gần từng tiếng:

- Đúng vậy không?

Côn Luân Tam Thánh thở dài. Lục Thái Mẫu thì đảo mắt nhìn Nhiếp Thần Quân, Ma Thần Cát Già, Tích Lịch Bang. Sau câu hỏi của Hàn Ứng Long, một sự im lặng bao trùm lên tất cả mọi người.

Thần Cái trưởng lão Nhan Tôn thở hắt ra rồi tăng hắng nói:

- Thất Kỳ đại hiệp đã biết tất cả. Sự thật chúng tôi đã bị Thất Độc Thư Sinh hạ độc phải hành sự theo lệnh của y, nhưng sau khi Quỷ Môn và Thất Kỳ đại hiệp không còn trên giang hồ nữa, ngõ đâu Thất Độc Thư Sinh sẽ lên ngai minh chủ, nhưng đột nhiên ngay cả Thất Độc Thư Sinh cũng tuyệt tích.

Đôi mày của Hàn Ứng Long cau lại:

- Điều đó ta biết. Ta muốn hỏi thật ra Quỷ Môn của Hàn Thiên Long đã gây thù chuốc oán gì với các vị?

Mọi người lại im lặng.

Nhan Tôn lưỡng lự rồi lắc đầu:

- Không có thù oán gì cả, nhưng Quỷ Môn hành tung kỳ bí chắc chắn phải có âm mưu gì đó nên Thất Độc Thư Sinh ra tay hạ độc bảy môn phái.

Thất Kỳ Ngọc Long lắc đầu:

- Các người lầm rồi. Các người vì chữ sinh mà quên đại nghĩa giang hồ. Ngay với một đứa trẻ lên năm các người còn diệt tận gốc mà.

Thất Kỳ Ngọc Long nhìn qua Lục Thái Mẫu:

- Đến ngay cả Đại Đầu Quỷ, một đại ma đầu, mặc dù cũng rơi vào cảnh ngộ như các người nhưng còn chút lương tri cứu mang đứa trẻ lên năm Hàn Quân Đạt, đứa con duy nhất của họ Hàn, đứa cháu duy nhất của ta, không để cho tuyệt dòng tuyệt giống, trong lúc Thiên Long phải chạy vào Tử Cung.

Trong lúc Thất Kỳ Ngọc Long nói thì Đại Nhĩ Tam Thánh cứ nghiêng đầu nghe một cách chăm chú. Nhìn khuôn mặt trang trọng của lão ngõ như lão đang nuốt từng chữ phát ra từ cửa miệng của Hàn Ứng Long.

Đại Nhĩ Tam Thánh lắc đầu nguầy nguậy:

- Minh không thể nghe lắm được.

Thất Kỳ Ngọc Long chỉ bảy cổ quan tài:

- Đáng lẽ bảy cổ quan tài này bản nhân để dành cho bảy vị chuông môn bảy đại phái, nhưng...

Hàn Ứng Long thở dài.

Thất Kỳ Ngọc Long toan nói tiếp Gian Thiên Kỳ Hiệp lướt đến. Lão chỉ Thất Kỳ Ngọc Long:

- Nếu người có bảy cái mạng thì bảy cổ quan tài kia để dành cho người.

Hàn Ứng Long dời mắt nhìn Gian Thiên kỳ hiệp:

- Gian Thiên!

Gian Thiên ưỡn ngực, gằn giọng nói:

- Người quả là đáng chết, dám giả mạo Thất Kỳ Ngọc Long đại hiệp.

Gian Thiên vừa nói vừa ôm quyền xá tất cả mọi người:

- Các vị, hẳn chính là Đại Đầu Quỷ đã giả trang thành Thất Kỳ Ngọc Long để hù dọa chúng ta.

Gian Thiên vừa nói vừa quay lại đối nhãn với Hàn Ứng Long

- Đại Đầu Quỷ, sao người có thể khoác được bộ mặt Thất Kỳ Ngọc Long chứ? Người hãy tự lột mặt nạ đi.

Thất Kỳ Ngọc Long chau mày:

- Gian Thiên! Người đến đúng lúc đó.

Thất Kỳ Ngọc Long vừa nói đến đây thân ảnh lại rùng mình một cái.

Gian Thiên nhận ngay ra cái rùng mình của Thất Kỳ Ngọc Long. Gian Thiên bật cười giòn dã:

- Người đầu đầu lòi đuôi rồi nhé. Nếu người là Thất Kỳ Ngọc Long sao cũng trúng độc mà rùng mình?

- Bản nhân không phải thần thánh để không bị trúng độc.

- Thất Kỳ Ngọc Long làm sao có thể trúng độc được?

Gian Thiên nhún vai:

- Đại Đầu Quỷ, người đừng giả vờ nữa.

Gian Thiên nhún vai:

- Đại Đầu Quỷ nghe cho rõ đây! Gian mỗ đã đến khu vườn thuộc được nơi định cư của Bát Thiên Vương và biết được tất cả rồi. Thất Kỳ Ngọc Long đại hiệp tái xuất giang hồ đến ngay nơi cư trú của Bát Thiên Vương để hỏi về đứa trẻ lên năm cách đây mười lăm năm và đồng thời hạ thủ luôn Bát Thiên Vương, bởi vì Bát Thiên Vương đã dụng thuật thần y hạ độc bảy vị chủ môn đại phái theo kế của Thất Độc Thư Sinh. Cũng chính Bát Thiên Vương đã bức hiếp hôn thê của Thất Kỳ Ngọc Long rồi giết người diệt khẩu luôn.

Thất Kỳ Ngọc Long cướp lời Gian Thiên:

- Sao ngươi biết rành quá vậy?
- Gian Thiên đã sấm hối và ghi lại bút lục này.

Thấy quyển bút lục trên tay Gian Thiên, Thất Kỳ Ngọc Long thoáng chau mày.

- Ngươi lấy quyển bút lục...
- Gian mỗ lấy quyển bút lục đó tại chỗ Thất Kỳ Ngọc Long Hàn Ứng Long.

Lão quay lại sau lưng:

- Mang vào đi!

Từ ngoài đường cái quan Song Tà Tử Điện khiêng cỗ quan tài trắng lướt vào.

Hai người đặt cỗ áo quan trước mặt Gian Thiên. Gian Thiên vận chương võ vào áo quan.

- Âm.

Nấp cỗ áo quan bật ra.

Gian Thiên chỉ vào cỗ áo quan:

- Các vị hãy xem người trong cỗ áo quan này là ai.

Người đầu tiên nhìn vào cỗ áo quan chính là Đại Nhĩ Tam Thánh. Lão vừa nhìn vào cỗ áo quan liền thốt lên:

- O... đúng là Thất Kỳ Ngọc Long.

Đại Nhĩ Tam Thánh ngẩng lên nhìn lại Thất Kỳ Ngọc Long:

- Bây giờ có thi thể của Thất Kỳ Ngọc Long, thế ngươi còn nhận mình là Thất Kỳ đại hiệp nữa không?

Thất Kỳ Ngọc Long cười khẩy:

- Lúc đầu ta nói rõ với ngươi rất đúng và cũng rất sai. Rất sai bởi vì ta nhận tất cả những tâm huyết của Thất Kỳ Ngọc Long và mang khuôn mặt của Thất Kỳ Ngọc Long. Rất đúng bởi vì ta không phải là Thất Kỳ Ngọc Long.

Thất Kỳ Ngọc Long vừa nói vừa lột chiếc mặt nạ da người, để lộ chân diện mục một khuôn mặt khắc khổ, đầy những nếp nhăn chằng chịt.

Vừa thấy chân diện của Đại Đầu Quỷ, Gian Thiên nói lớn:

- Đại Đầu Quỷ. Bây giờ thì ngươi không còn giấu giếm ai được nữa chứ.

Thần cái Nhan tôn quắc mắt nạt lớn:

- Đại Đầu Quỷ, sao ngươi dám giả dạng Thất Kỳ Ngọc Long đại hiệp. Hừ, thật đáng chết.

Đại Đầu Quỷ cười khẩy nói:

- Cũng bởi vì hai tiếng đại hiệp mà Thất Kỳ Ngọc Long sống không ra sống, chết thì không nhắm mắt.

Đại Đầu Quỷ chỉ cổ áo quan:

- Các người nhìn Hàn Ứng Long đi!

Gian Thiên khoát tay:

- Ngươi không nói Gian mỗ cũng biết. Có lẽ tại vì ngươi mà Thất Kỳ Ngọc Long đại hiệp chết không nhắm mắt.

Đại Đầu Quỷ hừ nhạt một tiếng:

- Tại ta à? Nếu là tại ta sao trong ngày rước kiệu bài vị những nhân vật thành danh trên giang hồ. Thất Kỳ Ngọc Long lại tự hủy cổ kiệu của mình chứ. Hành động đó cũng đủ cho các người biết Thất Kỳ Ngọc Long xót xa như thế nào rồi.

Đại Đầu Quỷ nhìn lại Gian Thiên:

- Gian Thiên, ngươi đã biết ta là Đại Đầu Quỷ thì ta chẳng còn gì để dấu các ngươi nữa. Sau khi Thất Kỳ Ngọc Long giết Bát Thiên Vương rồi đi tìm ta.

Đại Đầu Quỷ quay sang Lỗ Trình:

- Hàn Ứng Long đã gặp tiểu hoàng thượng Lỗ Trình tại cổ miếu sau khi san bằng Long Thiên tự của Du Tăng đại sư. Vì sao người hành sự như vậy, bởi vì Du Tăng cũng là một

trong những người trước đây đại diện cho Thiếu lâm đưa Hàn Ứng Long vào Quỷ Môn và truy sát Hàn Thiên Long.

Thường Luân nghe Đại Đầu Quỷ nói mà mặt đỏ bừng. Chẳng biết Lỗ Trình giận hay vì thẹn.

Đại Đầu Quỷ nói tiếp:

- Hàn Ứng Long thừa biết mình còn bao nhiêu thời gian ở lại cõi trần này, nên khi tìm được ta đã truyền tất cả những tuyệt thức bản thân đang ta thay y hội kỳ, và giúp Quân Đạt...

Đại Đầu Quỷ thở ra:

- Ai cũng có phần, nếu như Quân Đạt trở thành Quỷ Chủ Quỷ Môn.

Gian Thiên chỉ tay vào mặt Đại Đầu Quỷ:

- Đại Đầu Quỷ, ý ngươi muốn nói Quân Đạt, đệ tử của ngươi sẽ gây tai họa cho giang hồ à?

Gian Thiên lắc đầu:

- Ngươi đừng vọng tưởng. Còn Gian Thiên thì đệ tử của ngươi không làm gì được đâu.

Đại Đầu Quỷ nhe mày, chiếu thần nhãn thẳng vào mặt Gian Thiên:

- Ngươi đại hiệp. Hôm nay ngươi có thể nói những nói cuội trước mặt ta, nhưng ngày mai ngươi sẽ biến thành bóng quỷ trong Quỷ Môn mà thôi.

Lời còn đọng trên miệng Đại Đầu Quỷ thì Gian Thiên đã vũ lộng song chưởng tập kích thẳng vào vùng thượng đẳng của y, thế chưởng kinh của Gian Thiên vừa vũ liệt vừa bất ngờ nhưng Đại Đầu Quỷ chỉ lắc vai một cái đã thoát tránh một cách dễ dàng. Đại Đầu Quỷ lách tránh nhưng không hề phản công lại.

Lục Thái Mưu nhận ra khinh thuật thượng đẳng của Đại Đầu Quỷ buột miệng nói:

- Di Hình Cước Pháp.

Lỗ Trình cũng nói:

- Di Hình Cước Pháp.

Gian Thiên trong cuộc đấu chớp nhoáng đã công ra bốn thức chưởng nhưng tuyệt nhiên những thế chưởng công đó không chạm được chéo y của Đại Đầu Quỷ. Một điều lạ lùng mà ai cũng thắc mắc, là Đại Đầu Quỷ không hề phản kích Gian Thiên mà tuyệt nhiên chỉ trở Di

Hình Cước Pháp tránh né mà thôi. Điều đó khiến ai cũng lạ lẫm, ngay cả Tiểu Vĩ thông minh như vậy cũng không đoán được. Vừa rồi võ công của Đại Đầu Quỷ mãnh liệt vô cùng thế mà giờ đây chỉ tránh né chứ không phản công lại đối phương, quả là điều lạ lùng.

Lục Thái Mầu cũng nheo mày thị sát trận đấu giữa Gian Thiên và Đại Đầu Quỷ không khỏi thắc mắc.

Lục Thái Mầu nghĩ thầm:

- "Sao Đại Đầu Quỷ không dụng đến những tuyệt thức vô biên của Thất Kỳ Ngọc Long phản công lại Gian Thiên. Chỉ cần lão phát tác một thức chiêu thôi thì Gian Thiên đã bị tán mạng rồi".

Gian Thiên đánh ra bốn chiêu không trúng đối phương, thối lui hai bộ.

Lão nhìn tất cả mọi người nói:

- Các vị, nhất thời Đại Đầu Quỷ không thể dụng đến nội lực mà phát tác bảy tuyệt thức của Thất Kỳ Ngọc Long, sao các vị không cùng với Gian mỗ đưa y về cõi a tỳ.

Lời của Gian Thiên khiến mọi người mới vỡ lẽ.

Lục Thái Mầu liền thi triển Bát Quái Mê Tông Bộ áp thẳng vào Đại Đầu Quỷ. Vừa vào cuộc, Lục Thái Mầu đã dụng đến tám thành chân âm tổng ra một đạo chuồng khí Khai Vân Tích Địa, chia làm ba, thượng trung và hạ tập kích Đại Đầu Quỷ.

Đại Đầu Quỷ đối phó với Lục Thái Mầu quả không dễ dàng chút nào. Khi Lục Thái Mầu tập kích vừa phối chuồng công với Bát Quái Mê Tông Bộ. Đại Đầu Quỷ đã lúng túng. Nhưng với tuyệt thức khinh công Di Hình Cước Pháp lão vẫn lòn lách né tránh.

Chỉ tránh mà không công trả, thì Đại Đầu Quỷ quả bất lợi vô cùng. Càng lúc y càng bị Lục Thái Mầu dồn vào một góc. Nhìn thế cuộc đó, Lỗ Trình lăm Tiểu Vĩ đều đoán chỉ trong khoảnh khắc nữa thôi, chủ nhân Tiền cung sẽ thâu nạp lão Đại Đầu Quỷ.

Ý niệm đó còn đọng trong tâm tưởng Tiểu Vĩ thì Đại Đầu Quỷ đã hứng trọn một chuồng của Lục Thái Mầu vào đúng đại huyệt Đan Điền.

- Bình...

Đại Đầu Quỷ bị nhấc lên khỏi sàn gạch, nện lưng vào cột nhà.

- Rầm...

Lão té xuống đất, mồm phun một vòi máu tươi.

Đại Đầu Quỷ rít lên:

- Các người giết được ta, nhưng thời khắc các người phải trả lời trước hậu duệ của Hàn Ung Long và Hàn Thiên Long không xa nữa đâu.

Tiểu Vĩ và Lỗ Trình nghe Đại Đầu Quỷ nói và thấy cảnh y bị Lục Thái Mẫu bức tử mà không kềm được lòng.

Tiểu Vĩ quay sang Lỗ Trình:

- Lỗ hòa thượng. Tiểu Vĩ không thể để Đại Đầu Quỷ chết được.

Tiểu Vĩ vừa nói dứt lời phi thân vào. Từ phía sau Tiểu Vĩ thi triển Thiên Ma Chỉ tập kích thẳng vào Lục Thái Mẫu khi bà sắp phóng chuồng kết liễu sinh mạng Đại Đầu Quỷ.

Lục Thái Mẫu vừa vận công vừa nói:

- Người hãy mau cho lão nương biết Quân Đạt và Tuyết Trâm đi đâu.

Lục Thái Mẫu vừa nói đến đây thì cảm nhận có tiếng chỉ phong rít gió ngáy sau lưng mình. Lão nương liền sàng bộ lách tránh, đồng thời phản kích lại một thế chuồng Khai Vân Tích Địa.

Chỉ và chuồng chạm thẳng vào nhau.

- Ầm...

Tiểu Vĩ nhận một chuồng của Lục Thái Mẫu, cảm nhận như có đợt sóng kinh mãnh liệt chụp xuống mình, hất ngược về sau.

Lục Thái Mẫu sững sốt khi nhận ra Vũ Văn Tiểu Vĩ nên buột miệng nói:

- Tiểu Vĩ! Người muốn chết?

Lục Thái Mẫu toan lướt theo truy sát Tiểu Vĩ nhưng sức nhớ lại Đại Đầu Quỷ. Lão nương chưa kịp quyết định thì Lỗ Trình đã dụng Di Hình Cước Pháp băng đến cấp ngang hông Đại Đầu Quỷ.

Lỗ Trình vừa cấp Đại Đầu Quỷ vừa nói:

- Tiểu tăng không thể người chết được.

Lỗ Trình cấp Đại Đầu Quỷ trở Di Hình Cước Pháp băng ra ngoài gian nhà rộng. Lỗ Trình quát lớn với Tiểu Vĩ:

- Vũ Văn huynh, chạy thôi!

Thường Luân đâu thể cho Lỗ Trình thoát được liên lạng bộ toan chạng đường của Lỗ Trình. Thường Luân vừa lướt đến vừa dụng chưởng kinh Hải Nộ Cuồng Phong tập kích

Y ra chưởng bất ngờ thì nhận được sự bất ngờ. Mặc dù phải cấp Đại Đầu Quỷ, nhưng Lỗ Trình vẫn lướt qua Thường Luân một cách dễ dàng.

Tiểu Vĩ thấy Lỗ Trình thoát qua được Thường Luân cũng phần chấn bực hậu phía sau.

Lục Thái Mẫu tức giận quát:

- Các ngươi có thể chạy thoát khỏi tay ta à?

Lục Thái Mẫu liền trở Bát Quái Mê Tông Bộ rượt theo. Trong khi đó, Tiểu Vĩ và Lỗ Trình đã chạy được hai mươi trượng thì bất ngờ dừng bước.

Tay Lỗ Trình vẫn cấp Đại Đầu Quỷ.

Tại sao Lỗ Trình và Tiểu Vĩ không thoát chạy nữa mà lại đứng thẩn người ra vậy?

Trước mặt hai người là một cỗ xe kỳ dị bằng gang đen xỉ. Cỗ xe như một con quái vật chắn ngang lối ra. Phía sau cỗ xe đó là một kiểu hoa lồng lầy, bốn góc có bốn ả thị nữ đứng, họ khoát vẻ mặt trang nghiêm đến lạnh lùng.

- o O o -